

331
h.u.

Armenian Holy Church of Nazareth
2. ARMENIAN STREET
CALCUTTA

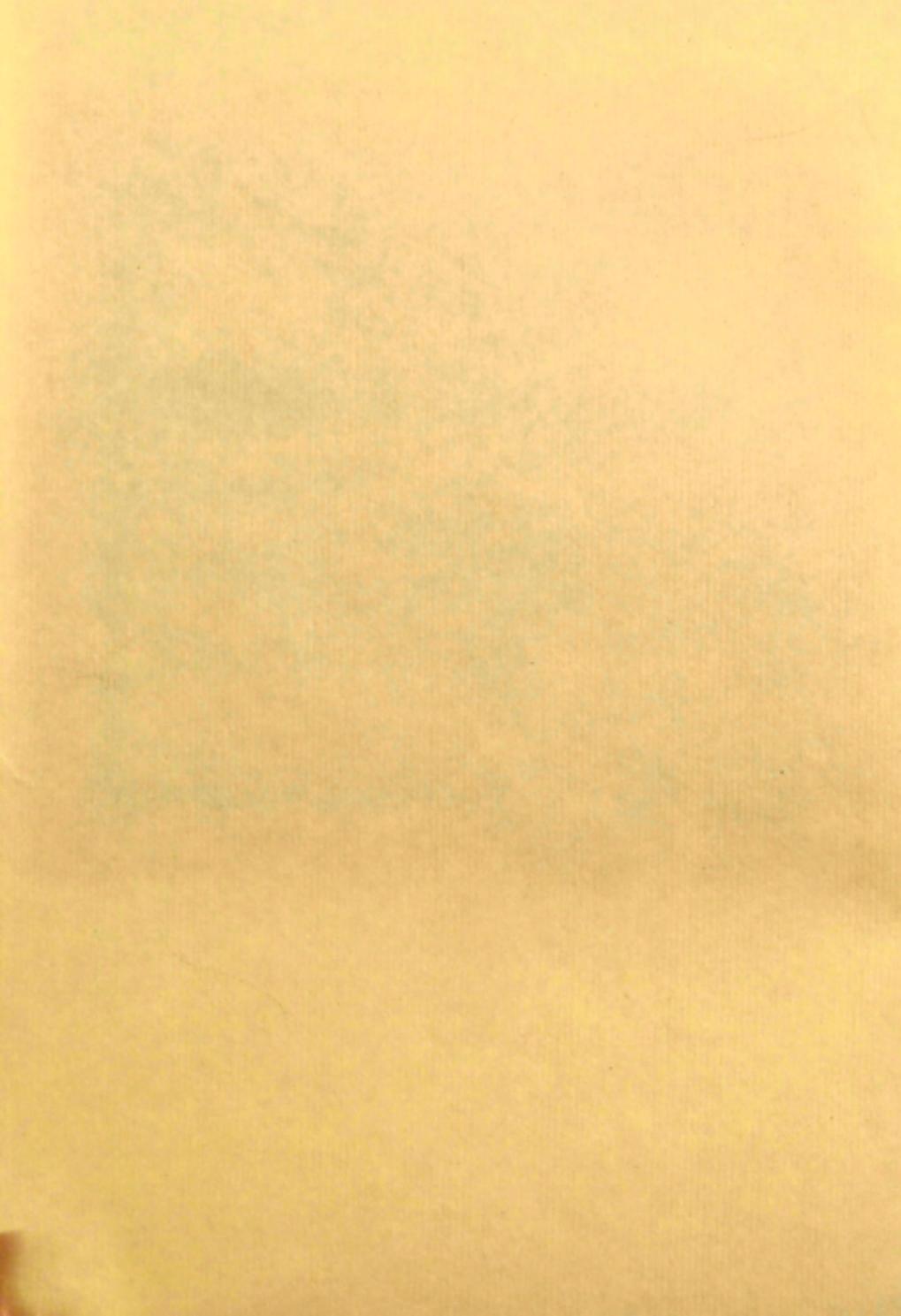
LIBRARY & RECORD ROOM

Presented by.....

Reference No...... 804

Register Folio No...... 24

Date.....

331

ԹԵՂԱԿԱՆ
ԻՍՏՈՒՄԵՐԻ

諸侯皆知其無能爲也。故曰：「齊國不治，必有後患。」

SUSPENSE

ՈՐ ԿՈՒՅԻ ՈՒՅԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ. 08

այրապետութեն Տեառն ԴԱ-
ԿԱՐՈՒԹ Արբաղան Աաթուղիկոսի Թմ
այսոց : Ի Ա աղարշապատ :

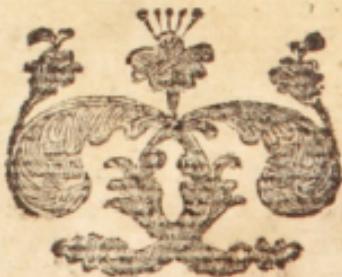
Եւ 'ի Յառաջնորդուե նոր Գուղայու, Տեառն
Յակոբայ Արք Եպիսկոպոսի:

Էկամազորութե, Օգոստափայլ Տեառ
Երկրորդի ՀերԱԿԱՍ ԱՐՔԱՅԻ.
Էկամազորութե :

ՀՅՈՒՅՆԻ ԱՐԵՎԻ ՓՐԵՏԱԿԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հիւ ՚ի թուշականութես Հայոց 240

Տ ՀԱԴԻԿՄ ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔՆ ՄԱԴՐԱՍ

**Տպարանի Տէր Բարութիւնի Հմատօնեանց
Եկաց գոտի :**

其後數年，漢軍擊敗楚軍於彭城，殺傷甚衆。

Գրէ իմաստութե զարդարեալ՝ ծիրանածինն
Սաղօմօն : || Մինչև յերբ անկեր կաս, եվ վատ, || Առ
կամ յերբ ՚ի քնոյ զարթի խցես : Փաքր մի ննջեցես, ծ . 9.
փոքր մի նստիցիս, փոքր մի նիրհիցես, փոքր մի հան
գուցանիցես զձեւու ըոյ ՚ի վել լանջաց քոյ : Աւա
պար հետեւ, հասանիցի քեզ իբրև զչոր ճանաւ
պար որդ աղքատութիւն : և կարօտութիւն իբրև
զժիր սուրհանդակ : Ապա եթէ տնդանդ սղ
լինիցիս : եկեսցէ իբրև զաղբիւր ամառն ք . 1 .
և կարօտութիւն իբրև զայրմի չար, ինքնա հայած
լիսիցի : Արդ որով հետեւ խղճալի ազգս մեր
տաւապեալ կայ : և անկեալ ՚ի թուլութեան ,
և ատառեալեն զեեօք յուլութիւն : Ուրեմն հարկէ

Եզ թին Սաղօմօնի՝ և սթափել զմեզ՝ ՚ի նիրհ
անհէ քնոյ, և զմիմեանս յորդորել, առ ՚ի ծա
սօթանալ տառապելութեանս մերոյ : Զի ըստ
ընականին յորդորումն այն քան օդնութիւնէ
ազգի անկելոյ, մինչգրէ թէ կալեալ ՚ի ծե-
ռանէ յարսւցաննես զանկեալս : Ալ ոզի ամլքեալ
և ախտացեալ, յուստկատուր լինն լով, սրտաբեկի,
լմրի և տպշի : Քայդ յորդորումն բարեկամաց
զօրացուցանէ, մինչզի տայ որոնել զդեղս ցանոց
և արտապէս ողջացուցանէ : Ամին սարասի
որովհետեւ չորս հարիւր և ութուտասան տմէ ,
յումէ հետէ բարձեալէ իշխանութիւն սղգին
մերոյ և կամք ՚ի ծորման, սկիւեալ և ցրուեալ ,
ընդ ոլորոս տիեզերաց ուրեմն եղեալեմք ամե-
նեքեան անակնկալու , ուստեքէ չունելով դեզ

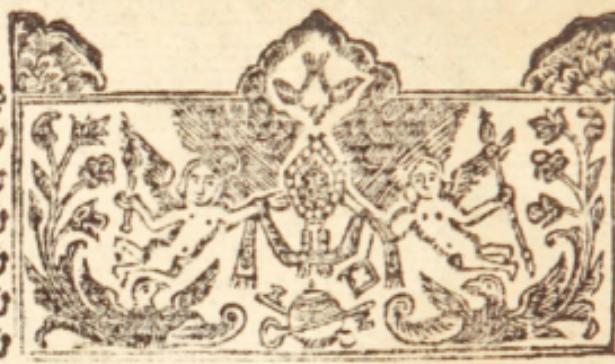
առողջութեան : Միթէ չէլունեալ երբէք մեր
եթէ նախնիքն մեր հող ուռացեալը և պերճա-
ց ոլքէին՝ և երկիրն մեր՝ քող ցրախառն օդիւք
պանծայր, զօրութեամբ և փառաւճորութեամբ
զե բնիկ աշխարհն մեր ծաղկեալէր իբրև զդը
բախտ այ, և գետքն գեղեցիկ ուռոգնէին զերկի
հայաս տանեաց և մեք այժմ զրկեալ 'ի փառաց
որ կամք ցրունեալ 'ի պանդիստութեն իւն անք
'ի մէնջ գոն՝ որք գիտեն եթէ՝ 'ի բնէ ապէս,
վանեալ և տատանեալ, և առանց տէրութեան
եթէ լեալ, ուղ այժմներկայացեալք մք : Ալ ոյ միա-
բան սրտաթեկ և յուսահատեալքմք, և այլ չու-
նիմք ակն միւսանգամ դառնվոյ 'ի յերկիրս մեր:
իւն որովհետև ոչ գոյ յոյս մերոյ ժառանգութեն
կամ տէրութեան, կամ հայրենեաց, ուր ուրեց
զկայ առնումք՝ և առօրեայ հանդստութեն խո-
բեալդադրիմք: իւն օր աւուր նուազելով առանց
առանց ուսման և առանց գիտութեան: իւն ո
'ի միտածեմք՝ եթէ մինչև ցերք շրջեմք վարս
նեալ. այլծուլացեալ և հեղգացեալ դեգերիմք
աստ անդ, թափուր և ունայն: Նաևս են ուման
'ի մէնջ որք յուսան յնչեց իւրեանց փոխանուկ ջա-
նալոյ, ասեն թէ՝ մեք այսօր լցեալքմք հարստութ-
եեմք 'ի տեղուջ հանդստի. զե՞փոյթէ մեզ վտա-
այլոց, և կամ վշ աշխարհին մերոյ և 'ի վերայ առ
պիսեաց յարմարի՝ ասել զբանն Շնօրհալոյ

ԲՅ. ներսեսի օր ասէ թէ՝ || (Բամ վարուց հետեւցան
հՅԱ: վշ այնորիկ անդադար լան :) իւն եթէ նրբս
զննին մտօք մտածէ ոք ցաւ մեծէ և մեզուգ ան-
տանելի: Ալ ոք հեթանոսոք տգէ տք և անուսումք

բարբարասպը լեռնաբնակք, զարդարեալեն իմուտ
տութ, և փառածորեալեն տրութ, և մուգ զիեմք
և մարտմութիւն, վա զի իմաստութիւն և իշխութիւն
նոքա օր աշուր աճին. և մեք օրըստօրէ պոկա
սիմք, նոքա հարստանն և մեք աղքատանամք, նոքք
զօրանան և մեք տկարութիւն կորնչիմք լեալ անող
ստան. և զայս ոչերբէք ընթերցաք || Եղբայր|| 11.40
եղբ, ու օգնեալ. իբրև զքաղաք ամուր և հզօրէ 18.18
իբրև դհամստատեալ թագաւորութիւն : Ապա
ուրեմն իւրաքանչեւրոք ըստ կարողութեն իւսոյ
հարկէ զմիմեանս օգնել յորդորել, յուսադրու
և միսիթարել բանիւն և զործով : Նաև զողորմեն
լութիւն ազգին 'ի միտ բերել, զարթնուլ և զար
թուցանել և ազգասիրութիւն առնել, թերևս
ող ոմեսցի թր գիթացեալ 'ի վը մեր, և յարուցէ
մեց վերստին 'ի ձեռն չնորհաց իւրոց . զի ամ
համարինք հնարաւորքեն յայ . ըստ բանին Ան
ցի . || Եցեալք հացիւնուազեցան . և քաղցեալք || Թթագա
բնակեցն յերկրի . զի ամուրն ծնաւ եօթն, և 2.5.
բաղմածինն նուազեցաւ 'ի ծննդոց : Լուսեալք
ու այսպիսիս' դի արդ ոչ 'ի միտ առցուք զբանս սր
բոց գրոց միթէազգեմք առանց գիտութեան,
և առանց դպրութեան, և անքոյս խաժամութ
որք ոչ գիտեն զօրէնս և զիարդ կտրեսցի 'ի վը մեր
զբանն նախամարգարէին Մօվսէսի : || Զի ազգմի || 2Օրէ
խորհրդակորոյպեն նք . և ոչ գոյ 'ի նո իմաս 12.28
տութիւն, և ոչ խորհեցան 'ի միտաւնուլ զայս
ամենայն, և արդ ընկալցին զամօթ յանձինս
իւրեանց : Զարմանկմի մեծացուեն՝ զի արդ մինն
զհազւրա հչծեսցէ՝ կմ երկուք զբիւրս շարժեսցեն

Արդ վշ օգտի հասարակութեան, թէպէտ պոն
զանազան յորդորմունք և գեղեցկա յարմար շա-
ռափրանք, և ոսկէ պաճոյձ զարդարուն դրեանք
աց ըստ մարդարէին ձայնակից եղեալ աղե ըս ար
ընթերցողաց, ասելով թէ՛. Զօրս ցարուք
ծեռք լքեալք, և ծունկք կժուցեալք : Մի՛
իժունեցարուք կարճամիտ սրտիւք, զօրացարուք
և մի նըկնչեք : Զօրյն պատմեմ և ես ձեղ յոր
դորէ զմեզ հրամանն աճետարանին . զԵ օալն
ա իս . ոչ հանից սրտաքս և ըստ մարդարէին
արամարուք աւտէր, և նա դարձցի առ ձեզ : Եթէ
թէ յուսա առ ած խոտովանեա նմա . փրկիչ
յերեսաց մերոց ածէ : Արդ յուսացեալք՝ ինա
հետեւիցուք ճշմարտուենք, և առ լոյն նր դ խեա
պուք, զի առաջնորդեսցէ մեզ՝ ի լեռոն ու
և ի յարկս բնակութե մերոյ : Նախ մեզ սրժ
առնել, և ապա ուսւցանել, որդւոց մերոց
իմաստութե մղի ճանապարհ, և ամ արդարու
Արդ ներել մաղթեմ վասն բանիս ծրեցման
զի եթէ թերի, և կամ վրիպեալ ինչ գտցի
'ի սմա, զայնիսկէ տհասութիւմ . եթէ շահիցիք
տուք փառս այ, և սակաւ ինչ տաղաջափու
կան բանին, տրտմեալ դիմօք, և ողբալի սրտիւ
գրեցի, և կոչեցի զնուն սորայ ողբ Հայաստանեաց
ողբ Երուք :

Զերունք պապուականու իսե
Պապուական հաւասար Տէ՛
թագէս Տէ՛ Անպուհանու
Հաւասար Սոգինեանց

ՏՇՏՐԱԿ

Ու հու աշխ Հայուսունեաց . համառաք ոպանունոր , ու
'է յարդարուն նոնիաց հայոց :

Մ սայիւս՝ ածածիր չնորհօք լը ցեալ
 կնիսա բանէ՝ մարգորէն մեծ բանիւ յայտնել
 Բանս գանգատից՝ 'ի բերանէ տն պատ մեալ
 ոժէ լուր երկին՝ ունկնդիր երկիր առիս ան սալ
 Զի տր խօսի՝ վասն այգւոյն արարե ցեալ
 դատ աշրէք յիս ընդ այգւոյս՝ իմկազմե ցեալ
 || Այդի շքեղ՝ աջով իմով իսկ տնկե ցեալ
 գեղեցկաշէն՝ զարմնա սքանչ ցանկով պա ցեալ
 Եւ ձողաբարձ ամրակառոյց՝ զարդարե տեալ
 և գուրք հնձան վայել չա գեղ՝ 'ինմայ փո բեալ
 կալով մնացի՝ բերել զպուուղ, բեղմնաւո բեալ
 գուի 'ինմայ՝ փուշ և տատասկ բուսաբե բեալ
 Այդիպէս պատմէ՝ Երեմիաս ածա
 որ վասն այգւոյն տիրականի՝ վեր յիշե բեալ
 Եւ աւկեցի՝ 'իքեղ ողկոյզ, սիրա հա ցի առդ դարձար որթ դառնուե՝ օտարա ցեալ
 || Ն բարձրեալն որ տր այգւոյն՝ առէ դար ձեալ 2.2.
 իւնէն պատմէմ զինչ աշրից՝ այգւոյս տըն կեալ Ես 5.5.

իւ քակեցից՝ ըգ ցանկ նորայ , յափըշտա
կործանեցից՝ զպարխսպ նորայ գոլ առե
թողից ըգնայ՝ և մի հատցի , և ոչ ըը
բուսցի՝ ինմա՞ վուշե տատասկ խոպանա
լը այտունէ բ տաց ամպոց իմոց՝ մի տեղա
և մի տացեն՝ ջուր՝ ի յարբուն , անձրեւ
Արդ՝ տեսանի՝ ՚ի վերաց մեր՝ գոյ կատա
և յառկօրէն յաշխարհին մեր՝ աւերե
Զի այդինէ բ մեծն հայտատն՝ պարդարե
որ ոչ ուրեք՝ աշխարհէ բ նմայ , նմանե
Ճոյի իշխանաւ և տէրու ք ցանկապա
և բարձաբերձ՝ գեղեցկաշէնք դժունս հիմնե ցետա
Բաղմա գետովք՝ և աղբերօք , տռատ լը
արդասաւլիք՝ և ծառախիտ , ուռ հացու
Առուրըն գրիգոր՝ լուսաւորիչ մեղ շնորհէ
որ՝ ի դիւաց՝ ի պաշտմնէն՝ իսկ զերծու
Տրդատիոս մեծըն արքայն՝ ընդ ո իմա
բաղմա տեսակ չարչարանցք՝ վշտացու
Եւ յետ այսու ամենայնի՝ ոչ շտատա
ի խոր վերապ՝ դժնեա տեսակ , զնա . ընկե
Երիւք հնգօք աման՝ ի գըի՝ կալով մնա
տիւ և գիշեր՝ զադօմն առ առ , վերառա
Աստի գիմածն ամենայնի ած բարձ
զոր միշտ գիմայ՝ իւր ծառայիցըն ողոր
Եւ՝ ի խնդիր՝ իւր վկային որ անդ տք
հարաւցոնել՝ զաշխատանացն , զոր նակը
Զգոռոզուի բաւսաւորին՝ նըւաճեցու
որ դիւաբաղին մոլեգնու ք խողակեր
Աւստի հօվենըն քրտնաջան՝ ՚ի գըէն ե
եօմնաստուն տիւ և գիշեր՝ վարդապե

ի ը տղօթիւք՝ առ որ կանխերև, և պաղա տես լ
և զտիշութիւն խաճար մտաց նոցին քար ձեալ։
Զ խոզացելով՝ ի մարդկային կերպ դարձու ցեալ։
աճագանի՝ շնորհիւ զնոսա լուսաւո ըեալ։
Ուստի գտիչն՝ կորուսելոցս՝ ուրախա ցեալ։
զուրախնուե առ մեզ գտելոցս՝ եցոյց յայտ նեալ։
Յատուկ սիրով՝ ածրատեան՝ ի դաշտն՝ ի ցեալ։
ոսկէ ուռամբ նշնալով՝ ուժգին բաղ խեալ։
Զեկեղեցի յոյժ պատուական՝ լուսակեր տեալ։
տռն այ և աղօթից՝ զնա անուա նեալ։
Ա անորէիւք՝ յեկեղեցովք, բազմացու ցեալ։
որ գրէ թէ՛ ոչ համարօք, ՚ի թիւ մը տեալ։
Ա արդապետօք՝ հրահանգօք, ճոխացու ցեալ։
մինչգոգ ջիք թէ՛ երկդ յաթէնն՝ ՚ի նմայ տե սեալ։
իւ վերջապէս՝ ամենեւիմք փառօք փոյ լեալ։
զոր ընթեռնումք՝ ՚ի պատմուիս, շրունա կեալ։
իւ աղջս մեր՝ զայս ճոխուի տնէ ընկա լեալ։
դուռզար վերախախ տն ոչ իմա ցեալ։
Փոխան բարեայն՝ որ ՚ի նմանէ վայելե ցեալ։
հատուցին չար՝ իւրենց կայիւքն հպրտա ցեալ։
Ն ման այգւոյն՝ փոխն պտղոյ, փուշ բուսու ցեալ։
և որ այգւոյն՝ ՚ի վերայ մեր բարկացու ցեալ։
Որոյ աշխարհն մեր ցանկալի՝ այդիա ցեալ։
դարձոյց ՚ի սուր՝ և աճերումն, ըստրջա ցեալ։
իշխանիքն մեր՝ զոր ցանկանմին, պարունա կեալ։
կորոյս բնաճին՝ զտրուինմն, քայ քայե ցեալ։
Տունք մեծաշշէնք՝ հաստակուոյցք վերբաձրացեալ։
փլոյց իսպառ՝ ներբոյ ոտից կոխան ար կեալ։
Զ իմաստուի՝ և զօրուի, մեր հոչա կեալ։
յիմարեցոյց՝ և տկարացոյց, իբրև բե կեալ։

Օրէ || Աղջ անպիտան՝ 'ի վերայ մեր, զօրացու ցեալ
շն նոցին սրով՝ զսիրտս մեր, կըսկծեցու ցեալ
ին || Զհրատուիս՝ և զկարիս, տւարար կեալ
'ի դուռն յետին թշունառուե՛ մեղ հասու ցեալ
ին մեք գոլով՝ մշակք այգւոյն, իւր տնկե ցեալ
|| բգ պտուղս մեր՝ առ տր այգւոյն, ոչ ընծայ եալ
21.35: || Եւ տր այգւոյն՝ մեղ մշակացս, արտահա նեալ
զայդին տալով՝ 'ի ձեւս այլոց, տր կացու ցեալ
Մարդարէ իւն՝ յոյժ բարկութ, ասէ դար ձեալ
թէ լունուուք՝ ովագդ թշունք յինէն հես տեալ
Որովհետեւ զպատօնէ լսիմ, դուք ոչ պա հեալ
ձն ը չարութն զիս ընդ ազգիդ, նախանձ ար կեալ
Երէ. || Զտունս գեղեցիկը շնես սնեք՝ զարդ արե ցեալ
5.17: մի բնակես սնիք՝ այլ ցրուես ջեք, կարօտ մնա ցեալ
Մի յաւել ջեք՝ ուտել զպտուղ՝ ձերոց տն կեալ
այլ օտարաց և տմարդից, լիցի խը լեալ
12Օրէ || Դարձոյց դերես իւր 'ի մէնջ՝ խոռովե ցեալ
32.20: զոր ըստ մօսէսի՝ մարդ արէ իւն, յիշեցու ցեալ
* իւստի և մեք՝ օրըստօրէ իսպառ նուն դեալ
և ծուլութ՝ ախտն՝ իյանձինըս մեր պա տեալ
թշնամուի՝ 'ի մէջ եղբարց՝ յաճախ տե եալ
զեղբայրազքաւ՝ դաճաճնումն, յոյժ հեշտա ցեալ
Ենակ. || Զի կուրացեալ յիմարութ՝ ոչ դիտա ցեալ
29.10: թէ զինչ առնեն զելըս իրաց ըն ոչ զը տեալ
Այլս սեռից՝ բերեալ զիւրենց տր կացու ցեալ
ընտանի տէրն՝ 'ի ձեռսնոցայ, կամաւ մնան միալ
'նման պտղոյ՝ որդնինիւթից՝ յիւրմէ ծը նեալ
և սրոյ ժանիւք իւրենց զմարմինըս դիշո տեալ
Եւ վերջուպէս յիմարութ յիւրեանք զբան եալ
ըզմեղ թողին անտիրական զերի ե զեալ

Արդ աղջ հայոց՝ լուսաբուք զընս , եղերը կտե՞
գումարես չեք՝ ողբակցի լինձ , կըսկատ կանէ
Քանզի աշխարհ՝ մեր ցանկալի մեծն հայաս տ-մ
այսօր ողբայ՝ աղետալն , զւր աւեր մայ
Չի տեսանէ՝ զօրդիսըն իւր , անտիրա կան .
որբ՝ ի մօրէ՝ սփառեալ յաշխարհ օտարա լո՛ւ
Չինքըն ողբայ՝ զբկել յորդւոց , իւր սիրս կան .
և զումորմալն՝ շքեղունքն , անպատուա յանէ
կոչումն առնէ՝ յոյժ լալազին , պազտան կան .
և զայս ասէ՝ վոմեր օրդւոցս . իւր հեռա կօ՞ւ
Դարձարուք և տեսէք ըզմայր , ձեր սիրա կան .
թէ ող կայ՝ ի ձեռս գայլոց՝ անօդնա կան .
Ուրեն իշխանքո՞նի զակալաւոր արիա կան .
և պատուալուն՝ իշխանազունքն զօրա կան .
Չեկելեցիքն՝ գրեւմաշէւք , վայելչա կան .
եղեալէ խուզ՝ զազանաթքնակ , խարխալա կան .
Պալարակապ՝ տունք իշխանացս , ազտան կան .
իրքե զբլուր՝ կուտակեցեալ , անշքեղա ցան .
Մարզիչք զօրաց՝ գոյնապատճունք , ըլքանչա կան .
և զօրավորք՝ զըրահապատք , ուր ցրուե ցան .
Գունդղք զնսունուացն՝ արշիկունեաց , արքայա կան .
բատիմահամարք՝ բիւրատեսակ , աւազա նման .
ի մարտնչելն՝ գոլով անյաղթ , առիւծա նման .
որ՝ ի մարտկոց՝ բարձր ամրոցոց , անսողա կան .
Եյսպիսի գեղք՝ վայելչա գինք , անձառա կան .
ող կորեան՝ իրքե զփոշե , միան գա մայն .
իս այսօր կամ՝ անարդա գոյն , անբանա կան .
և որդիքս իմ' տոր աշխարհիկ , օտարա կան .
Ոմանք՝ ի կողմ՝ հեղիսպ շրջին , հեռաբնա կան .
ոմանք պարսից՝ գերի եղեալ ծառայա կան .

Ամանիք 'ի կողմ' յարեւմտից, թափառեալ կան,
ոմանկը ցրուեալք՝ տքնին 'ի մասն հարաւա կտն':
Հայքան տիմարք՝ զրկեալք բնաւիզ ուշի մուե.
որքուշ գիտեն՝ թէ ուր շրջն, առանց հի ման:
Եւ ոչ յիշեն՝ թէ մեք ունիմք, տուն սեփիա կտն:
այնպէս կարծեն՝ թէ 'ի բնէ, անտերունչ կտն:

Ուր գտանեն՝ հանգստուի, առօրա կան.
անդ դադարին՝ թէ այս մնալոցէ 'ի յաճի տեան:
Եկայք որդեւկք՝ այսքան ցաւնէ, ինձ բաւա կան.
արիակէք՝ գտջեք ժառանդ, ձեր սեփիա կան:
չ ոցումն արեք՝ ես ձեզ ասեմ, բան խրատա կան.
թէ զինչ լինի՝ հսար որդէոցդ փրկու թեան:
ի ձենչ բարձէք՝ բնուիրն ձեր, գուռողա կաս.
խոնարհեւ թիք և տքնես թիք ուսումնա տան:
Ըսթեռնը լով 'ի հին գրուածըս պատմա կոն:
գտջիք զպտաճառ՝ ազգակորոյս, մերաւեր ման
'ի ժամանակս յամարայնի, գարնամնա կան

զոր ազգըս մեր՝ հոխոս պատցոյն, գոյրզուարձու ե
Ոչ ըզգացեալ՝ հիմն հաստատել, ապագոյ եան:
կամ մթերել յետնամնացիցս, 'ի ձմե ուան:
Այլ զաւօրեանըն կարծելով, նալյաճի տեան
[ժողին զմեզ՝ սօվալը լուկ, անօթե՛ ա՛:

Քանդի գոլով՝ առանց ուսման, հպարտա ցան:

|| Յօն. || [ժողին զկանօնս՝ և զիսրատս տէրունա կան
12.34: Ոչ սիրելով՝ զեղբայրս իւրեանց, թշնամա ցան
վո մոլուե՝ [ժողին ըզգէնս, և ծուլա ցան:
Այլա սեռիցըն օդնելով՝ ինքեանք կոր եան:
մտին շտապով՝ 'իներ լծոյ, ծառայու թե:
Արդ՝ դուքք բարձէք անձնց ձերոց, ախտ ծուլու ե.
արիացէք՝ մտէք հանդ էսըս քաջու թեան:

իմաստութեարդեսջէք, պատրաստա
վարութ մակրութ, մտօքը ըղդաստ, արթնա
իքաց թողէք՝ զ խղճալի, վարք ձեր որ
նախ սնեծ բարեաց՝ ի ձեղ բերէք, յարամնա
իւ մի կարծէք՝ մեղնորոգութն, անհնարա
|| զեյաց են հնարաւորը ամենայն
Հոյեպարութ՝ զ խումբ աղգացն, անդլիա
որք՝ ի ընէ՝ ձկնորուքէին, և ապա
Զ տրթենս՝ ի քնոյ տեսին զինքեանս թէ ող
և զքսզ զրութ՝ աղատութ, մտօք ծան
Ուստի ջանիւ՛ իմաստութե, հետևե
և զծուլութ՝ յինքեանց թողին, միանդա
Զ երկիւղ մահու՝ ի քաց թողլով, արիա
մինչեւ գտին՝ զ փափակ սրտից, զոր տենչա
Այսօր փայլն՝ ի մէջ աղգաց, իբր կարկե
իմաստութ, և զօրութ, յոյժ ճոխսա
Զ սպանիայն՝ ի միտ առէք՝ զմեր աղգա
ող եմք մեք նոքայ քանզմեզ առաւեւ
Դ ծուլական ախտից նոքայ ող կոր
դարձետալ ջանիւք արիւթ ևս զօրա
Կ ամիմ ասել՝ որք ծուլութ ախտ ըստա
և զապադայն ոչ դիմելով փութով կո
|| Այսպէս և որք՝ իմաստութ հիմնադրե
օրստօրէ հասին փառօք, բարձր աստի
Արդ որդիքիմ՝ զնոսայ տեսէք, յայտ յանդի
և դուք բացէք ըզմիտրս ձեր նոցայ նը
Ըզմիմեանը՝ յորդորեցէք, յուսադրա
և աղգասէք՝ բարս ըստացէք, որէ բնա
Մի յանկանայ ը՝ կերպից ծիսից այլ աղգա
զե մեք ունիմք հարստօրէն ծէս նախնա

կան • || Առաջ
կան ։ 24.
կան ։
կան ։
կան ։
կան ։
բան ։ 1. Թագ
կան ։ 2. 8
բան ։
կան ։
եան ։
ջան ։
մայն ։
յան ։
ցան ։
հան ։
ցան ։
կան ։
լան ։
եան ։
ցան ։
ցան ։
հան ։
ցան ։
կան ։
լան ։
եան ։
ցան ։
ցան ։
ըեան ։
ցան ։
նան ։ 3. 13.
ման ։
ման ։
կան ։
կան ։
կան ։
կան ։
կան ։

թօհեպէտ անցայտէ ձեզ այսօր վկ մեր անկ
բայց որոնելն՝ և գտանելնէ պատօնաւ
Ասոդ տեսանեմ՝ յազդէս մերմէ, որ բազումք կան,
զմերն ժողեալ՝ յարին՝ ՚ի վարս, այլա սեռ
Ոստնք պարսից՝ զկերպն առեալ, ոգ բնա
ումանք եղեն հագարացւոց, Նըմանա
Ոմանք վարուք՝ անդ լիացւոց, կերպ փոխեց
ոզք բընակել լք՝ կաս՝ ՚ի կողմունըս, հոդկա
ի օղում յիշել և այլք բազումք, որբցրուն լք
ազգի ազգի՝ կերպս փոխելով, գոն այլա
Դիտասջեք զե ազգք մեր սնկեալ, որ հնա
աղքատոկերպ՝ վարքն եղեն, մեզ օդնա
Եթէ մեռ զայս՝ ոչ առնէտք, մեզ յենա
ոչ գտանիր՝ այսօր գոնեայ, մեզ բնակա
Մինըմանիք՝ այլա սեռից, պանողա
զե ոչ կարէք՝ հանդոն լեիլ, նոցանը
Զի մեք տկարք՝ և աստերունչ, անօգնա
նոքա հզօրք՝ և տէրուք, փարթամու
Եթէ նոքայ՝ գլորեսցին, աղքատա
փութօվ կանգնին՝ և ոչ մընան, անօգնա
իսկ եթէ մեք՝ գլորիցիմք, յիմարա
ով յարուսգէ՝ զե ոչ ունիմք, յոյս օդնու
թողցուք և զայս՝ որ խըրատէ, ուսումա
տամ օրինակ՝ բան մի յալտնի, և բընա
իժամանակս՝ անձրև ային, և ձմեռ
զօր ջուրք բազումք՝ գետապրդ, առստա նան
Զի արդ կազմեն՝ մեծ լէք ջըրոց, ամբորանման.
իւրաքանչեր՝ ոք՝ ՚ի յայգւոչ, իւրում իսկ տան:
Վ պան այն աւելեն՝ զիմտածեն, ոգապտ գայն.
զ գոնկ աւուրք՝ անջուր և տօթ՝ ՚ի յամիր սյն
Յ Յ

Յայն ժամբացեալ՝ ի ջրոյ անտի, յարթումն տան.
տնկոց բուսոց՝ զեման սաղարթ, 'ի տօթոյն այն
Նոյնպէս և մեք՝ 'ի ժամանակս, յաջողու թեան.
զոր կամք հարուստք՝ և մեծագոյն, ընչեղու թե
Պարտիմք պահել՝ և նկատել ըզտպա գայն.
դի մի ունայն կորնչիցիմք, յաղքատու թեան:
Եւ վերջապէս՝ ոչ գտանին, 'ի յազգս հայ կեան.
խօսող լեզուս՝ անշփաթաբար, զմեր սեփի կան:
Այլ փոխելով՝ լեզուս իւրեանց, օտարա նման.
մինչ զի զմինկունս իւրենց թողուն, նոյն կրթուն:
Այ որդիքիմ՝ միառնիջեք, այդպիսի բան.
զի զայդ յայտնի՝ պատճառ լինի մեր կօրըս տեան:
Ժե պէտ իրաւ՝ յոյժ բարիէ, բազմա լեզուն ետն.
բայց ոչ յառաջ՝ կրթիլ թողուլ՝ ի մանկու թե:
Զի այժմ բազումք՝ մինկունք հցոց, ուրեքոր կան.
խօսին լեզուս՝ յոյժ նըրբագոյն, այլազգա կան:
Բայց և յորժամ՝ լեզուն մերմէ, հարցանես բան,
մըսան ապուշ՝ և ոչ կարեն տալ պատաս խսն:
Որ այս երբէք՝ ոչ գտանի, յազգըս հա մայն:
իւրաքանչեւր՝ աղդ իւր լեզուացքաջ հմտա նան:
|| Մի յիմարաց՝ հետևիջիք դոլովնը
դնելզիմըս տան ձերոյ, խախտողա ման:
Լստ իմաստնոյն՝ հաստատեսջեք, վերոյ հի կտն:
|| զի 'ի բախելըն՝ հեղեղոյ անբողջ մը 7.26:
Օրինակ ձեզ՝ առեք որդիք, զոր նոր ան ման. լ.24:
յազգէս մերմէ՝ 'ի նոր չուղայ, պամսդ խտա նան:
իշահաբաս՝ թագաւորէ՝, ի պարսկա ցան:
անհուն անթիւ և անպատօւմ տունք վարե ցան:
իսուտ սիրոյ բռնաւանորին, հեշտ խաբե ցան:
անդէն սիրով կալւ մըսալ, հանոյա ցան:

թէ մեք մեղաք՝ դու ոզորմած ես կոչե ցեալ 3.29.
և մեք գլորեալ՝ դու կեցուցիչ, վերածոյն եալ:
|| Յիրաւէիէ՝ մեք ըզպատուէ բ.քո ոչ պա հեալ
անիրաւեալ՝ գուշզուցաք, ապրսամ՝ բեալ: Դ.26.
Ուստի տէ րդ՝ վասն մեղաց, մեք բարկա ցեալ 82.
և սաստկագոյն, թողիր ըզմեղ՝ պատժօք պատժել
|| Եւ անիրաւ՝ թագուշորաց, զմեղ մաս նեալ:
ազգի ազգի՝ չարչարանօք, նոցին խրատ եալ: 3
|| Եւ զամենոյն՝ զոր արարեր, մեղ բարկա ցեալ,
արդարութ՝ դատաստմնաւ ես ալքա բեալ:
|| Այլ մի թողուր՝ ըդ մեղ խապառ, վերաւո բեալ: 34.
զի նուշաղեցաք՝ քանզամենայն, զազգ սոսուտ պեալ:
|| Ընդանստակին՝ գուշէ մեղաց, յերես ան կեալ: Դ.27.
գոյթ սիրոյ հայրականի՝, ապաւի նեալ: 15.21.
թէ մեք ըզգանձ՝ հօրը մերոյ, զոր ընկա լեալ,
վատնեալ չարեօք՝ այսօր գըտաք, աղքատացեալ:
Այլ ակն ունիմք՝ տէ րդ լիցի, մեղ գթա ցեալ.
զի միւսանգամ՝ կանգնեցուցէ զմեղ գլոր եալ:
Տ ած մեր՝ իքէն հայցեմ, անձամք թախձեալ: Պ.աշնու
|| լուր զիմ բանիս՝ որ վա ազգիս պաղատե ցեալ: 16.11.
թէպէտ եմես՝ յոյժ զազրալե, մեղօք լը ցեալ:
բայց դու փրկիչ՝ չնորհիդ քոյեմ ապաւին եալ:
Ազգին մերոյ՝ այց արասցես, որեմքնուշաղ եալ.
զի միւսանգամ • ժօղովեսցես, որ կամք ցրէ եալ:
|| Դու խկ նինուէ՝ մեծ քարսքբն, զոր գթաց եալ: Բ.28.
վա զզման՝ զմահ նոցին, իկեանը փո խեալ: 3.10:
|| Եր մեղ թողուս՝ իձեռաց քոց, որեմք սղա լեալ: Բ.29.
դոչէմք մեղայ՝ թող մեր զյանցանս ամենա կալ: 2.13:
Որ խոստացար թողուլ զմեղը զդջա ցեալ:
թող և զմեղ՝ զյանցանս մեք, անոխա կուլ:

Արբուծի կոյս և տիրամայր ս մէն օբհ
 քարեխօսեա՝ վթ ազգիս, տառսպե նեալ
 'Ի մէնջ աղերսս առ որ մատոյ անհարմնա ցեալ
 և լեր միջնորդ վթ ազգիս վերսւո ըեալ
 Ե ին ծնող՝ յերկրէ յերկինս հարսդ ընծոյ եալ
 բարեխօսեա զե յարուսցէ զմեզ գլոր եալ
 Բարեբանեալ ձայնի և գոչեմ փրկիչ օրհն եալ
 ոյ արա մեզ զե կամք գերի յոյժ տառապ եալ
 Ակել գոչեմքնմն դրացւոյն զոր ստեպ բաղի ել
 խոռ բեմք զհաց 'ի գիշերի զե եմք քո դ ցեալ
 Արցիմք առ քեզ զե զմեզ տացես գոնեայ ժտ եալ
 իժէ և իցեն դրունքը ընդ դէմ մեր փակե ցեալ
 Այս ո ան քոյ փառք և պատիւ վեր առաք եալ
 ընդ հօրդ քո և ընդ հոգւոյդ յունէ տա ցեալ
 'Ի թուշի փրկչն ॥ առնիւն ու ինչ գիճա կեալ
 նոյեմքերի տասն և հն ին բանս եղեր եալ

ԱՆՐ.Զ.

Պատուիննե յարչ աղյու առ Մայքն մեր Հայուսուն Տ-2
ուն-Յայն : (ԴԱԼԵՒ) պահել գուանովն :

Ա	Նայրդ մեր՝ մեծ Հայաս	առն :
զ	արդ կատեալ՝ կաս լալա	կան :
կ	կոչես զմեզ հաւու նը	ման :
Ա	աղէ կիզեալ՝ գորովա	կան :
ա	ասըն մեղաց՝ մեր զազրա	կան :
յ	յուեա ալ մնացաք ողորմա	կան :
Գ	ըլբեցաք՝ անուղ զա	կան :
զ	զրկեալ յաշ խարհէդ ցանկա	կան :
Ե	Եախնիքըն մեր՝ յիմարա	ցեալ :
զ	զպատուէր տն՝ սցլ ոչ պա	հեալ :
Փ	Փօխան սիրոյ՝ զմիմեանս ա	տեալ :
Զ	զզքեզ թողին՝ սցրի մա	ցեալ :
Զ	այիդ լույսկան՝ է հաս առ	մեզ :
հ	հզ մոյրըդ մեր՝ խոնարհ և	հեզ :
Զ	զորդ իսըդ քոյ՝ կոչես առ	քեզ :
Ա	և զցուս քոյ՝ յայտ առնես	զմեզ :
Վ	Վառ ցանեա՝ արիու	թիւն :
Վ	Վարժմամբ գատանել զիրկու	թիւն :

Ի բաց թողուլ՝ զգուոզու
 և աքսորել՝ միշտ ծուլու
Ա լ մայրըդ մեր՝ քաղցր և բա
 զօրդիսըն քոյ՝ առնես ա
Ո լեմք ցրուեալ՝ տար աշխար
 ոտարացեալք՝ կսկծա
Ա զ մայրըդ մեր՝ վիրաւո
 վս էք կաս դու՝ միշտ վարա
Շ եռդ՝ ի ծնոտի՝ լալով նըս
Ա սպասես որդւոցդ՝ երկայն մը
 զ մայրական՝ գութ դ ընկա
 դորւվական՝ սէրդ մեզ հա
Ո առ որդիքոյ՝ ունիս շնոր
 ոգնո թիւն մեզ՝ ի տնէ հա
Թ էպէտ սցսօք՝ կսմք երե
 անօվնական՝ յուահաւ
Ո չ ումեքէ՝ եմք յօր գը
Յ իծեալ թախծեալ՝ տարա մեր
 ուսամք բողոքդ՝ առ տր հա
 զոր յարուսց՛՝ մեզ գլուխ օրհ
Ն ման նախնե ացն՝ արիա
Ա զ ցրուեալս տոնէ՝ ժողովե
 թ լսյր մայր մեր՝ դու գութ ու
 զսրդարն ըզյոր՝ տոնշա
Զ ի ողորմածէ տրն միայ
Յ նորհողէ քեզ՝ թադ և սլը
 շյուրդ արա՝ դու առ աստո
 զի նայ միայնէ ողոր
Ե ւ անուննէ նորայ գը
 չդ արձաւսցէ իբր՝ տնտնկ ամօթ

թիւն ։
 թիւն ։
 րի ։
 րի ։
 հի ։
 լի ։
 րեալ ։
 նեալ ։
 տեալ ։
 տեալ ։
 լեալ ։
 սեալ ։
 հեալ ։
 սեալ ։
 սեալ ։
 րեալ ։
 տեալ ։
 տեալ ։
 ժեալ ։
 սեալ ։
 նեալ ։
 յեալ ։
 նակ ։
 նակ ։
 սակ ։
 ւած ։
 մած ։
 թած ։
 լսած ։

Ա ռ եյ՝ հեշտալիք	հն •
մնհնարինք՝ հնարաւորք	են ə
Ա ռ մեզ դժւարք՝ նմայ դիւրինք	են •
անկարելիք՝ կարեւորք	են ə
Ա յեաց հնումն՝ խրայէ	լի •
զոր կըրէին՝ ցաւս խըս տա	լի ə
Դ յեգիպտոս՝ աղէտա	լի •
Օ յարոյց Մովսէս՝ մարդարէ	չեաց •
ժնդովուրդնիւր՝ նովաւ կո	տժաց •
անցոյց՝ ի ծովս՝ և ազա	դեաց •
Ս եամբ ամպովըն առաջնոր	տեաց •
Մ ժաւանդեցոյց՝ զտունն աւե	տիւ •
եզ վայելէ՝ փառք և պա	ն ւ •
նուիրել են՝ յաւիտե	տիւ •
խոնարհ սնձամբ՝ թեկեալ սր	ժիւ •
Մ համբերելով՝ մընալ ժու	ժիւ ə
ինչև զմեղ՝ այց արաս	ցէ •
փաւեալ հնոցն՝ նա շիջուս	ցէ •
Օտար յերկրէ՝ ազմատես	ցէ •
և զմեր կարօտն՝ լըցնւս	ցէ ə

Զարս աս մարթ վարկայ գրել վասն շահաւետ
Ըսելոյն բնական մոտաց որովհետև գոյր իսկ պատ
րաստի՝ թու դժմանեցեալ յումեմնէ բանասիրէ ։
Դու մեզ օք նաև տղդն ռուսաց եթէ ող ընտելք
և սիրօղք եղեն ուսման և ՚ի ձեռն մարգափ և որպէս
փայլին այսօր պրե թէ ալե բճք և կորսփիք և յաղ
թ ող ը դժան ՚ի մէջ ամ ազգի և փայլին սմենայն
Երջանկութ սեթ և թեալք և բեզուն բարդա
Հեալք որև ար զարացուսցէ զնոսաց ։ Եւ զմեզ
Դ. ան ողօրմութեալ բացցէ շնորհիւ խւրով պա-
րագիւտ լինելով խնդրելեաց մերոց ։

Պատ ուրիւն Տէին Պետրոսի Ալեքսանդր կ կայսերն եւ առա-
ր ւ աշխան ի ուսաց ՚ելուսածիւն Անդրեաց լը շունէ
՚ելուս էլուս յամ ։ Բառ 1771:

Պատմէ մ զ դերահռ չկ փիլիսոփայն Դէ վօլ
թէռ ՚ո է ՚նախ քան մեծին պետրոսի նս
տիլն ՚ի բիթ ու կայսերութ ՚ի Մօսկօվ տղդն ռու-
սաց ամ իմանատութեց և արհեստից այնպիսի խո-
ւարեալք կային մինչզի ոչ ունեէին այլ թիւս հա-
մարելոյ եթէ ոչ զթիւն ստեղծման աշխարհի ։
Հաշունէին 7207 ամ մինչև թիւն փրկչե 1700 ոչ
ոք ՚ի մէջ սոցայ կարէր ասել թէ ընդէր առնէ-
ին այսպէս, կամ որոյ աղադաւ։ Տարեմօւնին նոր
տորւոյն կատարէին 13 երշդ ամսեանն սեպտեմ-
բերի ։ ասէին թէ ՚առ ստեղծ զտշարհս աշնան
ժամանակի յորժամ ամ միրդք կատարելովէս,
հասունեղան։ Ոչ ոք ՚ի մէջ ՚նոցա մոտառութիւ-
խորհէր ՚զե յաշագս տարբելութեան կլիմոցից

զանագան աշխարհաց կարէ լինիլ եղանակն աշխան
Մօսկովաց' և այլ յերկրից, գարուն ։ Դարձեալ
մատմէ զայն պատմաբանն թէ ոչէ այնքան երկար
ժամանակ զոր ժողովուրդքն ուռւսաց, այրեցին զա
մենակ պիր դեսպանին սըսրսից ։ քանզի և կանխա
սացութ պատմեաց զ խաճարութն արե գական ։
և յորժամ եղեւ աղդն ամ ժողովեցմն' ի վերայ նը ։
և որպէս վհուկ դատապարտեցին զնայ ։ և ու-
ռեալ զողովրմելին տարան և արկին' ի հնացն հր
և սյրեցին զնայ ։ Յայլսուզունիէ ին համորոզակ
տառութ առ ՚ի հաշունել և յորժամ կամէ ին հաշունել
ինչ առնեէ ին զհունդս, և հաշունե ին նորօք ։ Յոր
ժամ մեծն Պետրոս նատաւյալթ ու կայսերութե
Մոսկովաց ինքնեւսէ ը այնպիսի տղէտ և անկիրժ,
որպէս ժողովուրդքն իւր ։ բայց ինքնէ ը բնութ
ք արե բարոյ և սիրող սյլ աղդաց ։ Անլրմի՝ որոյ
անուննէր (լաֆլօթ) տղգաւ Առնիս ՚ի քաղաքէն
չենէ վայ ։ սակա դործոյ վաճառականութե ան
եկն ՚ի քաղաքն Մոսկով ։ և կայսրն Պետրոս ըստ
տվորութեան իւրոյ օր հանապազ շրջէ ՚ի պան
դոկտ և խանութս ։ խօսէ ընդ օտարականս ։
Յունուր միում եկն և պատահեցաւ առն լայ
ֆլօթի է հարցցնա ուռւսաց լի զուաւ ։ Բվեսոդու ։
պատասխանեաց նմայ արամանի լի զուաւ թէ եմես
աղդէն Առնիսաց ։ և կայսրն որովհետեւ գիտէ ր
գ ցն լեզու սկսու խօսիլ ընդ նմայ իբրև ժամ
մի ։ լաֆլօթն օրէ ը սյր օւ շիմ և քաղցրախօս ։
կայսրն հաճեցաւ քանից նորայ և սիրեաց զնա
յայք ։ և տասաց շնորհեմ քեզ մոանել ՚ի պալատն
իմ յորժամ կամիս ոչ ոք արդէ լուղբեզ ։

Հետ այսմ քանից՝ լոյփլօթն եղեւ քարեկամ
կայսերն հանապտզ և կայսրն ընդ նմայ և պատմէ ը
զսահմանադրութիս իշխոպիտացնոց՝ թէ որպիտի
իմստութեամբ և կարգան կան զայս պատմուի. ը
լոյփլօթին այնպէս զմայլեցոյց զ կայսրն Պետրոս՝
համայնդամայն որպէս թէ զարթեառ ՚ի ծանր
քնոյ, և ՚ի սաստիկ թմրութենէ ։ որ կայր ՚ի մէջ

Յանկարծակը թարց շփոթմանց և երկբայութ
տառեաց ՚ի մտի ելանելյաթոռէ իւրմէ՝ և
դուլյիշը րոպիտ ։ և շրջել ՚ի տեղիս տեղիս ։ տէ
տանել զայն ամ, զոր լոյփլօթն պատմեաց ։ իշ
նշյն ժամայն կոչեաց ը ու լոյփլօթն և յայտնեաց
նմայ զ խորհուրդն իւր Ահրամայեաց գաղտ պա
հել ՚ի մտի, և ոչ յայտնել ումեք ։ իթող զիշխա
նութիւն կայսերութեան ՚ի ձեռս կառավարչաց
և ինքն ՚ի բաց ընկեց զհանդերձու կայսերական
և զգեցաւ զհանդերձու գուեհկաց, և ետ զանուն
իւր պետրոս միխայէլով ։ իշխոյց կայփլօթն կայոյց

տէր իւր, և ինքն կոչեցաւ սպասաճոր նորայ ։
իշելին երկոքեանն ՚ի Մոսկովաց որէր յամի թն
1698 երկինքի տմի կայսերութեան իւրոյ ։ և գնա
ցեալ հասին ՚ի յամստէրդամ ։ և մնաց անդ իբրև
տմիսս Զ, և ցուցեալ զինքն որպէս թէ է վայտա
զործ և ՚ի տեղին զոր շինէին զնաւս և սնդ ող
վայտադործ ՚ի վարձու օր առուրգործեաց մինչև
քարեպէս, հմուտ եղեւ նաև տշինութեան ։ իշ
անտի և շոջեցու ՚ի մէջ զանազն արհետից ։ և
իմաստուեց և կառարելապէս հմտացաւ ոյ ինքն
նուշինութեան Ամոցաշինութեան ճարտա
րապէտութեան Աշխարհաղ ութիւն և ոյլոց ամ

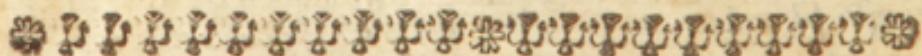
սահմանաց կառաճարութեց քաղաքաճարուե վա-
ճառականութեն , և այլոց նմանեաց սոցին : Յետ
այնորիկ ել տնտի և գնաց՝ ի քաղաքն Լօնդոն անդ և ս
բարեպէս վարժեալ և ուսեալ զարհեստս բա-
զումս վերստին եկն ՚ի չոլանդեայ և ել անտի
գնաց՝ ի Ալտմանիսյ . ուր և երթայր՝ ուսանէր
զամենայն արհեստս զոր տեսանէր , վասն շահա-
ճէտութեան երկրին իւրոյ : Յետ երկուց ամ-
պանդիստութեն և վաստակոց էառ ընդիւր զ
ու սեալ զիմաստութի Իշխապիոյ դարձեալ գնաց
և եմուտ ՚ի Մոսկով և էառ ընդ իւր զբազմութու-
խմաստուն արհեստաճորաց յամ աղդաց գնացեալ
՚ի մոսկով , և մոտին ՚ի պաշտօն նորայ : Հիագան
ամենայն ժողովուրդ.քն յորթամտեսին զմեծ նաև
մի պատերազմի Մոսկովաց . և եմուտ ՚ի ծովին բա-
թի կոր բնաւ չէին տեսեալ զայս գործս : Կայսրն
Էսքն ինքեան ճարտարապետութեամբ շինեաց ,
թարց օդնականութեան այլոց : Յետ այնորիկ
սկսաւ սակաւ սակաւ իմաստացուցանել զիշխանս
և փոխել զհանդերձս և զդուեհիկ սովորութիս
նց կարգաւորել . զիշխանութիւնս մեծամեծ քա-
ղաքաց ըստ սահմանի Իշխապացուց , շինել զդալրա
տունս և տեղի իմաստութեն և եղ ՚ի նոսայ իմաս-
տուն վարժապետ , առ ՚ի ուսուցանել զանազան
լեզուս : Հինեաց և զմեծամեծ դաստիարակունս և դպ-
րատունս վթ համարակաց , և այնոր ինչ պիտոյէր ,
զիմաստացուցանել զազդս իւրոյ : Իշ զզ ինուն որս
իւր՝ ետ ՚ի ձեռու իմաստուն Ալտմարապետաց այլ
տղաց՝ առ ՚ի բարեպէս կրթել : Վլոլդայ .
Թանայիս , և Դունայ . երեքեան մեծ դետքն

միաւորեաց վասն նուարկութեզ և զվաճառականութիս
տարածեաց 'ի միջե յերկրի իւրում և արիութէ ք
քաջալերե աղ զազգն իւր առ 'ի յղւսութնասիրուի:
Եւ յամին 1703 սկսաւ ձեռն արկանել և շնել
զ բազարն Պետրէ բուրգ' . և նաև ահանգստարանն
'ի վերայ ծովակին ֆինլէնդ կոչեցելոյ . որ զայս
ան հստրին գործով զարմացաց զամ իւն բոպացիս,
ըսնզի ասի թէ երեք հարիւր արս եղ' ի վը ան
որին գործոյս 'ի մէջ ջանքնակ և սաստիկ սառնա
ակ և անհստրին տղմախին յօդս որ կորոյս իբրև
և հարիւր հազար արս' մինչեւ տւարտեւ յ
առաժանելի գործն այն, էր յամի ան 1705 : Յետ
այսորիկ 'ի չըրից կողմանց իւն բոպայ ժողովեայ արս
իմսստունս և քաջարունեստաւորս ընակեցոյց անդ
և եւ տրձուկուի իւրաքանչիւր աղկաց, անխտիր
կալ և մնալ 'ի հաւատս իւրեանց : Այնու հետեւ
սկսաւ աղցն Ռուսաց օրսաւուր իմաստութեամբ
և արհեստոք զարդարիլ, և բարձրանուով բարձր
նալ՝ առ 'ի լուսաւորութիւն, 'ի նսեմագոյն խա
չարմանեւ : Որով յայտէ առենքնեցուն թէ ոյսօր
աղցն Ռուսաց որպիսի պայծառութեամբ կեան
'ի վը աշխարհի . որ 'ի խորասուզ խաւարմա-
նէն մինչեւ ցայսօր, ենամք իբրև հարիւրեստան :
Այդ 'ո՞վազնիւք' և բարեսէր ընթերցողք դուք
իւլիսին բարեպէս գիտէք որ սերմանելու զիմաս
տութեան 'ի մէջ հասարակաց . և 'ի տեղիս տեղիս
տալ բանալ կրթարանա զանազան լեզուաց և սփի
ու ել զիմաստութիւնս 'ի մէջ ժողովրդոց' և տալ
տակէ լզհնեագոյն պատմութիւնս առ 'ի օգուտ աղ
գիս և 'ի ընթերցումն հասարակ ժողովրդոց :

Եղիսել զանցեալ զեղեալսն առանց երկրայութ
 քանան զանց իւրեանց՝ և տեսանեն զմեծագոյն տա
 ռապանս, ողորմն լի աղգիս մերոյ. և յետ այնորիկ
 նախանձին 'իվերայ ազգացն այնոցիկ' որք բազում
 չարիսդործեցին ընդ ազգին մերոյ աթշրին ոսորման լին
 Որև զօրանան և արիանան միմեանց յորդորմամք
 վերստին նորոգութն և ժողովութն ցրուեալ ազգիս
 լինիցի և զորիժնուն 'ի ծանր քնոյ և 'ի ծուլութ է
 ոլումութն այ' և բարեխօսութ, սրբոցն ամեն

Դաշեագ կայսեր Պէտրոսի

Ապարաս բարի և իմաս	տուն :
յորժամ եղւ սա բանի	բուն :
Ազգն խանար անիմաս	տուն :
զարիժոյ 'ի քնոյ արար ար	ժուն :
Բանիւ իւրով ուշիմա	ցեալ :
ոյս նորա տունի ազգին ե	զեալ :
Փառք կայսրութե 'ի բաց ձը	գեալ :
պանդ խտութե սպասուն	բեալ :
Եզզուաւ բազմաւ իմաստա	ցեալ :
արհեստոք լի յետը դար	ձեալ :
Խփեալ մօտց.քօղ պատա	ռեալ :
և քանդ բազումս առուե	լեալ :
Կամ վայրուք խաւարա	ցեալ :
լուսուռեաց զանձինս մո	լեալ :
Չքնաղ սիրոյ պտուղ տու	եալ :
ջանետ ազգին արի ա	նալ :

Կա ևս վշ ազատութեան և արիութեան վայելէ
զաւակմն իդոքոսի զոր բարոյական բանից աղղե
ցուցանէ զմեզ ցանկալն առ ազատութիւն, և ա
րիութիւն . որ ունիցի ականջս լսելոյ լուիցէ :

՚ ՀԵՐԱ ԶԵԿ և իշա :

Զին զարդարեալ մեծագին զարդուք՝ խին
ջէր . և յարշաւելն ընդ ուղիս, պատահե
բեռնաւորեալ իշոյ միոյ, և ասէ ցնա հպար
թեամբ : Դու գոլօվ յամր և ծոյլ, ընդ էր
ցար առաջի իմ՝ ի բաց լեր յաչաց իմոց, ապ
թէ ոչ, առաթուը կոխեցից զքեզ : Էշն ոչ իշ
խեաց ինչ տալ նմա պատասխանի, այլ լուեալ,
տեղի եւ նույ : Ապա ձին ՚ի կարի իմն արշաւելոյն
տկալացաւ . և առ նր տեսեալ, թէ չէ այլւս
պիտանի յնթամնաւ եհան զնոմ զարդն, և վաճա
ռեաց առ ՚ի պէտս սայլ : Էշն տեսեալ զնոմ զէ
ձգէր զսայլն, ասէցնա : Զի՞նչ զարդքեն սոքո
թւրէ տոկէ հուռն բազմական քո . և շքեղ դան
դանաւանդն, այսպէս հանդ խլի հպարտի :

Իմաստ առակիս :

Բաղումք են՝ որք ՚ի յաջողութիւնս ոչ յիշեն
ամենեին, ոչ զմնձինս, և ոչ զզ գօնութիւն . և վշ
զի ՚ի յաջողութիւնս լինին անընտելք, դիւրան
անկանին ՚ի ձախորդութիւնս : Կմին իշի նոքա
որքեն ՚ի երջանկութեան զդոյշ լիցին . զի եթէ
բարդն փոփոխեսցի, և անկցին ՚ի դժբաղդուեն,
լինելն յառաջադոյն բարեբաղդ, ածէ առ ծոցրա
դոյն թշուառութիւն . մինչ զի լուադոյն լինէր
ոց չլինելերքէք երջանիլ, և հանդ իստ :

՚Ի Հերա Դաշտու, և շան :

Գայլ մի եգիտ զ շուն մի , և ող ջունեաց զնա .
ապա եհարց ցնա , թէ զի արդ կեայր՝ զի էր այն չսմի
պարարտ . տսէ շունն . ես կամ ՚ի տան ուրումն
նն , որ ոչ թողու զիս երբէք քսղցեալ : Ասէ
գայլն , արդարւ երջանիկես դու որ ունիս զայս
պիսի բարի թր . ես ևս յօժարութեամբ ծառայէ ի
նմայ : Ասէ շունն եթէ դու կամիցիս թուր
զդազանութիւնքո , ես առնէի՝ զի նը իմընէ
դքեզ : Ասէ գայլն . արջից զոյդ : Ապա հոդ
գայլն՝ ՚ի շունն , ետես զի լերկացե լէր պար ց
նը . և տսէ ցնա . զթէ զի լերկէ պարանց քո . ետ
պատուսխանի շունն . զոյս առնէ և պատքն . զի ես
՚ի տուն ջեան կապեալ կամ : Ասէ գայլն . եթէ
այդպէսէ , ես ոչինչ մեծ համարիմ զ բարեկո մուն
ինքո . որով հետեղը կիմես յազատութէ իմմէ :

՚Իմաստ առակիս :

Ռակո ցուցանէ , թէ տղատութիւննէ մեծա
գին քան զամենայն ինչ , և սիրելք :

՚Ի Հերա Ասունէքէց :

Առնէտըն խորհուրդ . ՚ի մէջ առին տապալել
յը կիր զկառնի մի կրծելով զամենայն արմատն
ատամամբք , որպէս զի մի ունիցին պատճառս ելու
նելոյ և իջանելոյ դիւրան , և սնանելոյ կաղնեօք
այլ խոհեմոդոյնն . ՚ի նոսա ասէ եթէ մեք այժմ
հատցուք յարմատոյ զնուցիչն մեր , ՚ի գալամին
տացէ մեզ ուտել :

Իմաստ առակիս :

Առակս նշոնակէ , թէ այր խոհեմ պարտի խոր
հիլու միայն զառաջելայն այլև զաւ յապայն :

ԴՀԵՐԱ ԽՈՂԻ ՆՅՈՒ :

Սոդն տեսեաւ զձին զի սպառաւ զենեալ երթայր
ալտատերազմ , ասէ ցնա : Ով յիմար հւը երթ աս,
ու սպանցիս . ասէ ձին ջանա դու պարարիլ
դ . և ի գարշելիս . զի հուսկ յետոյ սպանցիս
դանակաւ առանց ինչ պարծանաց :

Իմաստ առակիս :

Առակր նշանա , թէ լաւագոյնէ մեռանիլ
փութ ով և փոռ որապէս , բանապրիլ յերկար
ամօթ վ , և նախատանօք :

ԴՀԵՐԱ ՀԵՂԱԳԻԱՆԻ :

Ողլն շնականի ու բումն սուզաւ ՚ի աղմի .
զաշէր զած օգնել և հանել ՚ի տղմոյ անտի .
լուսու ձայն յերկնից որ ասէր : Ո՞վ յիմար
զձին , և մղեա յառաջ զանիւմ . և յոյնժամկէ
յօգնութիւն զած և նա օգնեսցէ քեզ :

Իմաստ առակիս :

Բարոյականուութիւն : Ընդունայն ու խորին ոչին
օգտեն . զի ած ոչ լսէ , այլ կամի զի դու անձամ
անձինդ օգնեսցէս և ապա օգնեսցէ քեզ ած :

Առդ՝ խոնարհական քանից մեզ զթեմ՝ ի ձէն, թէ
 բարեսէր լնչերպողք որովհետեւ ամսորատունկ
 ծառոց կանու խ պրուղքն՝ քաղցը երևին՝ ի յաջս
 տեսողւցն (թէ և իցեն անախորժ և տհաս) նոյնապէս
 զնորագոյն պատուզս իմ եղեալ առաջի ձեր՝ յու
 սամ զե քաղցը երևեսցի և մի՛ունայն համարես
 չեք: Ա ան զի ամ արհեստք և գիտուիք օրբստօրէ
 յառաջանան: ուրեմն արժանի համորեսցիք
 յիշելոյ գշարադրող տետրակիս թաղէ ոս
 անարժան պահանայս ջուղայեցի: և զհայրնկմ զթք
Ադրէսուն: հանգուցեալ մայրնիմ լեզարերն
 և զթք արեւոն առու մերձաւորնիմ գկենդանին
 և զհամնգուցեալսն: և դուք յիշողքդ յիշեալ լինի
 ու ուռաջի ահեղ ատենին Ք ոի: Կաևս յիշեցէք
 ի բռ՝ զամանիսն յիշատակութեան զտւողսն
 ծախուց տպեցման տետրակիս: Մադրասիս քա
 րեպաշտօնն և օրհնեալ Պարոնայցն հայոց: որ դրէ
 թէ՝ իրրեւ զգրագլուստուրքեն, և միշտոյանկացողք
 են բարուե Աղդիս մերոյ: որ զբարերարուին
 սոցայ առ խշճալք Աղդս մեր՝ ի վե տանեաց
 քարոզի: զոր միշտ հետեին արդեամբք խւրեանց
 առ՝ ի պայծառոցուցնել, և յարաժամ դեգերին
 ի նոյն: Որոյ որ հատուսցէ զտշատանացն
 սոցայ, և գրեսցէ զանուանոս սոցայ
 ի դպրութեան կենաց, և
 ընդ երկայն աւուրբ
 պահեսցէ: Ա. մ. ն
Ա

Auguſt 28. M. 1812
d' 17/29 Uhr
v. G. G. G.

